

[Finansministeren.]

Opsparing i en Sparekasse at indsætte det dobbelte af Skattens Beløb. Man har altsaa Valget imellem at betale en Skat af en vis Størrelse og at præstere en bunden Opsparing til det dobbelte Beløb. Om denne Opsparing gælder det, at den som Hovedregel er bundet indtil et af Finansministeren nærmere bestemt Tidspunkt, der dog skal komme inden Udgangen af Aaret 1954; det drejer sig altsaa om en Binding i indtil ca. 7 Aar. Der er to Undtagelser, idet man kan faa det bundne Beløb frigjort, hvis man har indgaaet Ægteskab, eller hvis man har startet en selvstændig Virksomhed og dertil skal bruge et vist Beløb til Investering. Jeg har ved Forhandlinger med Sparekasseorganisationerne opnaaet Tilsagn om, at disse vil medvirke ved Lovens Praktisering.

Det er Tanken, at den bundne Opsparing skal forrentes med 2 pCt. p. a., men dertil kommer jo, at den, som vælger denne bundne Opsparing, samtidig bliver fri for den paalignede Skat paa det halve Beløb, det vil sige, at der i Virkeligheden er en meget betydelig Præmie, en meget betydelig Opmuntring for den, som vælger Opsparing. Det har naturligvis været Tanken derved at opmuntre til en frivillig Opsparing. Der er formentlig ikke meget, som dette Land i Øjeblikket trænger mere til end en Forøgelse af Opsparingen. Der vil i de kommende Aar blive Brug for meget store Beløb til Investering, og det forudsætter, at en tilsvarende Opsparing finder Sted. Derfor har Regeringen ment at burde fremsætte et Lovforslag af denne Karakter og vil ikke have noget imod, at en stor Del af de paagældende vælger Opsparingen, selv om det naturligvis betyder, at Provenuet af den tilsvarende Beskatning saa bliver noget mindre.

Der synes at være god Konsekvens i dette Lovforslag, idet en Forøgelse af den private Opsparing og en Forøgelse af Statens Konsolidering gennem Skatteindtægten jo i Virkeligheden tjener det samme Formaal, at fremme Kapitalopbygningen her i Landet. Naar Staten faar Overskud paa sit Budget og bruger det til Reduktion af Statsgælden, eventuelt i Nationalbanken, frigøres der derved Kapital, der kan bruges til Landets Genopbygning, men naar private sparer op og sætter Penge hen til senere Anvendelse, er der ogsaa derved opsparet Kapital, der kan anvendes til Landets Genopbygning. Jeg tror derfor, at et Lovforslag af denne Karakter skulde have gode Betingelser for at finde Forstaaelse i Befolkningen.

Jeg maa desværre gøre opmærksom paa en uheldig Affattelsesfejl, som jeg vil søge

rettet ved et Ændringsforslag til Lovforslagets anden Behandling. Der staar i § 6, Stk. 1, at de bundne Opsparingsbeløb først kan udbetales efter Udgangen af Aaret 1954, medmindre Finansministeren maatte fastsætte et tidligere Tidspunkt. Meningen er tværtimod, at det skal ske inden Udgangen af Aaret 1954; der vil som sagt komme et Ændringsforslag herom.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer

Den første Sag paa Dagsordenen var

Afgørelse af Formandens Forslag om Behandlingen af Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende en af den internationale Arbejdskonference i Montreal i Aaret 1946 vedtaget Akt angaaende Ændringer i Den internationale Arbejdsorganisations Statut.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Mit Forslag gaar ud paa, at det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning underkastes to Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling, dog saaledes at de herfor fastsatte Frister ikke kommer til Anvendelse. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg mit Forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Statsstøtte til Modernisering m. v. af Privatbanerne.

Valgt blev: Juul, Jens Chr. Christensen, Damsgaard, Hans Conrad Kofoed, Rasmussen (Gylling), Horn, Axel Berg, Hartvig Frisch, Hækkerup, Bollerup Madsen, Boeck-Hansen, Støhr Johansen, Peder Jakobsen, Chr. A. Christiansen og Lynnerup Nielsen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 351 af 8. Juli 1943 om Afgift paa Hvede og Hvedemel og Tilskud til Nedbringelse af Rugbrødsprisen.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4442).